

RMK, L

363

The image shows the front cover of an old book. The main surface is covered in marbled paper with a dense, irregular pattern of yellow and brownish-gold spots on a darker, mottled background. The spine, located on the left, and the corners are reinforced with a dark red or maroon material. A small, rectangular, light-colored paper label is affixed to the upper left corner of the marbled area. The label contains the text 'RMK, L' on the top line and the number '363' on the bottom line. The book shows signs of age, with some wear and slight discoloration visible on the marbled paper.

R. A. K. T.
363

(Felpis.)

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

1241
Kodrai: Ntolomeus.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

1234

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

HISTORIA.

Mikeppen az Ptolomæus
KIRALY, AZ MOYSESNEK OT
Könyvet, nagy költséggel, fordította az Sido es
Görög nyelvből, az hetven ket (Bölcsök)
Tolmácsok által.

Okfor foltunk az reghi nagy üdökről,
Kivaltkepen Vilag biro Sandorrol, Cyrus
Királyrol, es Nabuchodonozorrol, Ezek u-
tan megh lő jeles dolgokrol.

Emlekezzünk most egy reghi üdöről,
Ptolomæus Philadelphus Királyrol. Hetven-
ket Sido mester tolmácsokrol, Moyses Tör-
vényenek tolmácsolafarol.

Ptolomæus hetvenket kerdeseről, Az kerdesre hetvenket
feleletről, Tanusagot vehetnek Urak erről, Ha meg halgatna-
jak az reffegsegtől.

Történek hogy Alexander meg hala, Biro dalma ot negy
Királyra álla, Calsander Macedoniát valasztá, Antigonus kis
Asiát valasztá.

Veve Selencus Syriát maganak, Ptolomæus lön Ura Egyi-
ptomnak, Ettől fogvan Királyit Egyiptomnak, Nevezik es
mondgyak Ptolomæusnak.

Azert ez nagy hatalmas Király vala, Ierusalemet is megh
vőtte vala, Sok fantalan Sidót rabba tőtt vala, Elő Ptolomæus
Király ez vala.

Gyakran Király ezen bankodik vala, Felesége neki mag-
talan vala, Vegre Királyt isten javaval lata, Egy szép Fiu mag-
zattal ötet lata.

Igen örüle Király ő kis fiának, Nevezete ötöt Philadel-
phusnak, Testamentomaba hagyá Országának, Holta után hog
Fiat valasztanajak.

Negyven éftendeiglen birta vala, Egyiptomot, vegre ugy
megh holt vala, Philadelphus husz Éstendős megh vala,
Mondhatatlan bolcs es es iffiu vala.

Tudos embereket ő seret vala, Io Könyveket seret es ked-
vel

vel vala, Egy tudós bölcs ember köftők el vala, Phalerens De
meternek azt hiják vala.

Az Kiralynak fő tanatfa ez vala, Gyermekfegeben Docto-
ra ez vala, Kiraly fantalan Könyveket gúrt vala, Kiket az Kö-
ny tartoban rakat vala.

Dicsiretes lón Kiralynak fiandeka, Világ fierte Könyve-
kert el boesata, Kiket akar rakni Köny tartojaban, Vilagon ne
lenni mar annak maffa.

Urak ha nem bannatok egyet fölnek, Hazatokban mi-
nap fellel tekintek, Sohó en csak egy Könyvet sem lathatek,
Pintós serlegét Ostablat lathatek.

Oly igen feltek tú lám az Papfagut, Hogy nem tanultok az
Pogan Kiralytul, Az vitezleg megh lehet az Pennatul, Bar ne
felnetek így az Bibliatul.

Vala egykor Doctórral az Tarhazban, Kiraly kérde hany
Köny az Könytartoban, Ket zaz ezért monda lenni Tarhazban,
Öt száz ezer lenne rövid napokban.

Ezt monda Doctör ottan az Kiralynak, Meg bocsaßon fel-
segőd nekem folgadnak, Draga Könyveket ertem im az Si-
doknak, Elő Isten törvényenek kit mondnak.

Rolla gondgya legyen te Felfegednek Tarhazadban azok-
is it legyenek, Monda Kiraly búkfeg hogy it legyenek, Semmit
ne kedvez ebben en kincsemnek.

Tanacsomat ha Felfeged be vessi, Doctör mondgya, Sidot
nem minden erti, Görögül búkfeg volna tolmacsolni, Erről az
fő Papnak kellene írni.

Ó tölle jeles Tolmácsokat kerni, Kiknek Sidoul Görö-
gül kellene tudni, Az fő Papnak ajandekot kuldeni, Így kel az
Isten Könyvet tölle kerni.

Nagyon halgattya Kiraly mind ezeket, Iova hagyja minden
jo befedecket, El tókelle hogy ő az Szent Könyveket, Ki kereti
es tolmacsoltattya őket.

Tul mas felől Kiralynak Komornyika, Aristear neve, Ki-
ralynak ilyen fiola, Felfegednek bizony jo kevanfaga, De egy
dolog által al ez dologban.

Vagyon az Sidoknak erős Istenek, Ki az rőrvént adta csak
őneki ők, Kit nevezünk hivunk mi Iupiternek, Mert az mi ele-
inktől úgy ertőtűk.

Oh melly csudalatos az Ember dolga, Az jo szabadfagot
igen javallya, Az fogfagot de halalig utallya, Így vagyon Iram
az Sidoknak dolga.

Lam

Lamjol tudok Uram te orfagodban, Szantalan fok Sido
vagyon rabsagban, Kiket Atyad hozot ide rabsagban, Kiert
vadnak Sidok tudom banatban.

Velom femmi nem kel kevanfagodban, Uram kegyelmes
legy, fiolok biotomban, Migh Sidok itt lesinek ez nagy fogfag-
ban, Tekints fegyeneket nyavallyajokban.

Meg ad azért Uram szabadfagokat, Az nagy Isten erte ad
minden jokat, Az utan küld be bar Oratoridat, Bizvást keryed
Könyvet es Tolmácsokat.

Igen halgat Kiraly, kerdozte vala, Vallyon f mennyi vol-
na az foglyok sama, Az tanacsok közzül egyik így sola, Szaz
ezer fogolynak nem volna hea.

Nem tevezek fok volna Ptolomeusnak, Befedet fogada jo
tanacsanak, Egy nagy lakodalmot o foglainak, Szerze, szabad-
fagot ada Sidoknak.

Az Magyar orfagban, es ben Erdelyben, Kiralynal, Urak-
nal fok tanacs vagyon, Azert minden ember ugy tanacsollyon,
Tanacsaval fegent ne nyomoriton.

Csodalatos dolgot minap hallottam, Egy Ur tanacsatol
meghihonnyottam, Szola legy later migh iffiu vagy Uram, Az
malet te veddel, bar mind en ream.

Vajte gonos tanacs, ki az Istennek, Ellensege vagy te az
fegyeneknek, Nyomoritoja vagy te az Özvegyóknak, Teged
Isten el vet, higy befedemnek.

Vegeze ezt Kiralyjo tanacsival, Hogy minden jot tenne
fegeny Sidokkal, Nem fokat hasznalna o rabsagokkal, Követe-
ket küldé parancsolattal.

EDICTUM LIBERATIO- nis ludæorum.

ITben Egyiptomban kik nagy fogfagban, Atyam melly Sido-
kat vetot rabsagban, Megh szabadullynak hadgyuk parancs-
ban, Ki ezt nem fogadgya elik haragban.

Nem lesen ebből senkinek nagy kara, Hus Siclus lesen
mindennek valtsaga, Minden ember assis tollunk meg vanya,
Husad napra jojen fel Tarhazamban.

Csak ez azért az mi parancsolatunk, Az ki ezt fogadgya
lesen barátunk, Az ki nem fogadgya arra haragunk, Külömbet
szeknel mi sem akarunk.

Vadnak nagy örömben Sidok fejenyek. Nagy halakat a Jónak
az Úr Istennek. Kegyes voltan az jó Fegyedelemnek, Csodalkoz-
nak okat kérdőzik tőnek.

Vegre meg ertek az Király fiandekat, Hogy kevannya az
Sidok Bibliáját, Sokan Sidok vővek az Király földgyat. Egyp-
tomban tőnek Sidok maradtak.

Egy sommaja az Raboknak arranak, Hatfáz hatvan ezer
Siclust oltanak, Het egefi nap ezeket megh olvasak, De sem-
minek tőttek az jó Királynak.

Meghis föla Király fő Tanácsival, Ajandekot küldgyen
Oratorokkal, Aft vegeze hogy egy draga ástallal, Arany ezüst
Csefeket küldgyen kannakkal.

Ó az ástalt Salamon Templomanak, Szent kenyerek
hogy azon allanak, Arany Csefiek, Poharok, es az kannak,
Meregetni aldozatkor volnanak.

Szaz Gyra ezüstet az nagy fő Papnak, Király ajandekon
Eleazernek, Ország berent mindenűve iranak, leles hires Ötvö-
seket hozanak.

Igen hamar az merteket ki ada, Aranyat ezüstöt bőven
ki ada, Hosiűsaga belcűsege egy vala, Magasfaga masfel fingni
csak vala.

Söt temerdeksége negy unyi vala, Liliom modra valo
laba vala, Negy arany karika benne jar vala, Ket aranyas rud
abban altal jar vala.

Gyakran körös környűl fep viragokkal, Az partaya ekes
fep koronakka, Az koronak közöt nagy fep gyöngyökkal,
Meg esillagoztata draga kövekkal.

Rendel az közepi fep síma vala, Mint az Atzeltűkörtűn-
dőklik vala, Abban ember kepet meg lattya vala, Carbunculus
fep hint az mutat vala.

Aranybol ezüstből ástalt al vala, Meander viz rajta met-
setöt vala, Szept tekerzősen rajta folya vala, Draga lniokkal
az partya vala.

Igen ekes ástalt fep viragokkal, Spikinardal nagy fep Pal-
ma agokkal, Sóló gerezedekkel Olay agokkal, Szept rofakkal,
nagy fok finű almakkal.

Vala Király gyakran az Ötvöfökkal, Harmintz ezüst Cse-
fet fep ekesseggel, Csinaltata aranybol huűat fep rendel, Öt
fep arany kannat csoda fepfeggel.

Mind ezeket hetven Gyra ezüstből, Csinaltata ötven
Gyra aranybol. Böcsűlhetetlen sok draga kövekből, Királyfa-
gat meg jelente ezekből.

Fel

Fel kéfite ezekkel ket hűsolgajat, Fő tanatfat egyyiket
Aristeafft, Az masikat im az Komornik Andrafft, Im illyen le-
velet irata mingyarafft.

Rex Ptolomæus Eleazaro summo
Iudæorum Pontifici, S. P. D.

IRya kövönnetit Eleazernek, Ptolomæus Kiraly
ez nagy fő Papnak, Magat ajanlya mint jó sombedgyanak, to-
val akar lenni mint baráttyanak

Teged kerünk mint bizot barátunkat, Küld minekünk az
ti Bibliatokat, Es az mellet küldgy olly böics ferfiakat, Kik Gő-
rögül tolmacsollyak azokat.

Csak azért kültük mi fő tanacsunkat, Kiktől kültünk egy
keves ajandekot, Egy ezüst aranybol csinalt ssep aštalt, Pohart,
Csészeket es ez mellet kannakat.

Voltak Sido foglyok itt Egyiptomban, Kiket meg Atyam
vetet volt rabfagban, Azokat meg szabaditottuk mostan, Sok-
nak Ho-penzet ohtottunk ndvarunkban.

Vegezek levelet Kiraly indita, Ket Oratorat ottan el bo-
csata, Szekerekre ajandekit rakata, Az levelet ezek kezeben
nyujta.

Oda hűson-eggyednapra jutanak, Az nagy Papnak erről
hogy hirt mondanak, Az Követek am be bocsattatának, Kövö-
nenek ezek Eleazernek.

Draga ajandekat Ptolomæusnak, Kiket küldöt vala az Sz.
Templomnak, Csodala es igen örüle annak, Mentől inkab Si-
dok szabadfaganak.

Felette ssep beűedekkel beűelle, Követőktől Kiralt mind
megh kerdeze, Mas nap erte egy aldozatot szerze, Nagy lsten-
nek az Kiralyert könyörge.

Ó ket harmad napig igen jól tarta, Draga Balsamommal
ajandekoza, Az lsten Templomat velel el jara, Az Sion Varat
nekik meg mutata.

Ierusalem varafat mind el jara, Templombeli csatorna-
kat mutata, Az lsten Ladajat nekik mutata, Az kő Tablat ne-
kik meg mutata.

Tön egy gyűlelt az fő Pap negyed napon, Az Vencet
mind be gyűte az napon, Hat hat ferfiakat valašta akkoron,
Tizenket nemzetből, sšola az napon.

Sőt im az Varasban bejuttak vala, Az két fő követet eleb
hivata, Az nagy Pap levelet ottan olvassa, Az után az Mestere-
ket szólta.

Vala az Kiralynak illyen szokása, Követek hozzaja ha men-
nek vala, Harmintz napig állafon lesínek vala, Az után Kiral-
lyal beszélnek vala.

Azon csudalkozok egész udvara, Miért változott meg Ki-
raly szokása, Az Hetvenket mestert hozza hivata, Semmi hala-
dek nem lón akkor abban.

Nagy sereg arany börtökkel vala írva, Az Isten törvénye
feyer hartára, Es az felött az nagy Pap ajandeka, Be mutatak
Kiralynak egy nagy harban.

Vete seregmet Kiraly ot az Bölcssekre, Tőlök Isten Könyvet
eleb megh kérde, Szep aranyas kapesait am fel feite, Nagy al-
melkodással Kiraly azt neze.

Sőt először Kiraly hetfőz meg halla, Örömeben nagy sok
könyvet hullata, Kiralyhoz kepeit mind az ő udvara, Sírnak,
es Bölcsseknék Kiraly így szóla.

Igen köszönnük Ferfiak túnétek, Munkatokert nagy ha-
lakkal tartozunk, De fellyebben Eleazár Püspöknek, Örök ha-
lákkal az nagy Ur Istennek.

Nem illik túnétek ezt csodalnotok, Hogy először az Szent
Isten könyvenek, Tiszteléseget tölttem tú eldítetek, Így kellett
ennek lenni jól értitek.

Kezeket Kiraly egyenkent fogdosa, Az napot örök In-
nepnek ő monda, Antigonuszt mert az napon megh birta, Mel-
lyen őket az Isten oda hívta.

Vitete Könyveket be az Tarházban, Nagy sokakat hivata
ny udvarban, Kiraly vigan az Bölcssekkal mulata, Örövendetes
lón az Kiraly udvara.

Szerze Dorotheus hetvenket állaszt, Mindenikben draga
megh vetet agyat, Kikben állita ot az Doctorokat, Hozza szer-
ze egy egy gyermek aprodot.

Azok az Mestereknek foglalanak, Minden oraban ot je-
len valanak, Valaminemű etelt kevanának, Mestereknek azok
adva volnanak.

Lón harmadnap az Kiralynak tanácsa, Tanácsolafsának
ez lón az modgya, Phalerius Demeternek meg hadgya, Meste-
reknek csendes helyet gondolna.

Fel fel fele az Tenger figetiben, Vala Kiralynak igen sereg
vad kerde, Egy draga sereg palota közepette, Draga sereg karpi-
tokkal ekesítve.

Es

SEQUITUR SECUNDA PARS

de septuaginta duobus questionibus, à
Ptolomæo propositis, earundemq[ue]
solutionibus.

P T O L O M A E U S egy u y Udvart tetete, Ura-
kat vitezeket le ültete, Az hetvenket Me-
stert rendben ültete, Heted napig Kiraly
nagy vigan ele.
El hivata az Arsenoe affontis, Egyetem-
ben affony hazanepetis, Halvan indul Ar-
senoe affonyis, Szolgalanak nagy sok Ki-
raly fiakis.

Tetete ki Kiraly ssep Pohar fekit, Fenyessitete ssep aranyas
palotait, Vigan hordattya ctkait, borait, Futattya Trombitait
vereti dobyt.

Convivium primi Dici.

R E N D E L az hetvenket Mester ül vala, Kiraly egy egy kérdéft
töllek kérd vala, Az elsőől Kiraly kérdötte vala, Országat
mint bekefsebben tarthassa.

Ugy mond az Bölcs, az Felfeges Istenben, Szelidseget ha
ki követ mindenben, Iamborokat tarttva nagy tisztefsebben,
Az olly Ország maradhat bekefsebben.

Sőt ez utan az masodiktól kérde, Mint lehetne igaz csele-
ködete, Szola az Bölcs, Kiraly ha te mindenben, Te magadat
meg tekintöd eltedben.

Igy lehet igaz az ember az földön, Ha az Istent feli egeff
eltesben, Es ő tölle tarttva tellyes hűveben, Bölcsesfegőt az em-
bernek lelkeben.

Lam az harmadikat Kiraly ugy kérdi, Vallyons hogy lehet
hogy minden barati, Ollyanok legyenek fele tarsai, Mint ő ma-
ga, Bölcsa rra azt feleli.

Ollyan legy te mint Isten ő Felfege, Ki mindennek eletet
ad mindenben, Ezt barátid meg erük, es mindenben, Követ-
nek tegedet az kegyefsebben.

Sőt ez utan kérdi az negyediket, Gonoszokat ha mikoron
meg büntet, Iamborokat igazságokban meg ment, Mindenik-
nel hogy találhat hirt nevet.

Ved esed-

Ved eledben, semmit se kevelysegből. Az bölcs mondgya,
se hatalmas erőből, Ne cselekedgyel bűnösfelelőrdömből, Ha-
nem mindent kegyességes turesből.

Az ötödiktől kérde hogy lehetne, Viadalban hogy győz-
hetetlen lenne, Bölcs azt mondgya hogy imigyen lehetne, Ha
nem biznek semmit ő Fegyverben.

Ne bizzal ugy mond hatalmasagodban, Istent nezzed
mikor indul az hadban, Őtet hiad eled titok hazadban, Igy
lehet bódog te minden viadalban.

No ez utan hatodiktól ezt kérde, Hogy hogy fellyenek
tölle ellenfele, Az Kiralynak az Bölcs im ezt feleli, Hogy ha le-
nek Isten felő vitézi.

Vele ismet fok hadi kefélleti, Kikkel mind addig sem kel-
lene elni, Migh nem a búkfeg adgya meg mutatni, Istennek is
ez volna termelheti.

Sokat nem kelek hetediket kérde, Mi volna job az ember-
nek elteben, Az Kiralynak Mester ighen felele, Ha az ember
imezt hísi elteben.

Hogy csak Isten biryon minden nepeket, Minden jora
csak ő vezeti őket, Kérde Kiraly ot az nyoltzadik Mestert,
Hogy az ember im az jámbor életét.

Az ő holta utan ő fiainak, Hogy hadhattya az ő Marade-
kinak, Azt feleli Mester im az Kiralynak, Ha meg hagyot Uram
te fiainak.

Soha ez Vilaghi hirben es nevben, Ne kevelykedgyek se
kazdagfagaban, Istenfelők legyenek ő dolgokban, Ezt had ne-
ki im az Testamentumban.

Sőt erre kérde az kilentzediket, Mint kellyön az jo es go-
nos hir nevet Mind egyarant el szenvedni ezeket, Meg felele
sola illyen bekedeket.

Ez igy lehet ha gondolod súvedben, Hogy az Isten jot es
gonoht el tünkben, Közösleg adgya az embernek elteben,
Senki ezt el nem kerülheti földön.

Parancsola Kiraly az Tizediknek, Hogy meg mondgya
mind az egek vendegnek, Mi vegre kell lenni az erősegnék,
Feleleti akkor ez lön az bölcsnek.

Tudgyad Kiraly az mondatik erősnék, Az ki jo tanacs-
ból vegtzenek, Vegre mehet minden ő kezdesenek, Halat
adhat az illy ember Istennek.

Vadnak az Kirallyal fok Pogan bölcsék, Csudalkoznak
hogy az tudos Mesternek, Hirtelen illy ekesen meg felelnék,
Az Isten től fundamentomat vetnek.

Ar

A Királylyal feyenkent vigádanak Eyselkorig lakodalmat nyuitanak, Több kőruefek mas napra haladgyanak, Ma az Verszerzőnek innya adgyanak, Hegedősek somiuhon se maradgyanak, &c.

CONVIVIUM SECUNDI DIEI.

Gyorfán mas nap az ebed el későle. Király Kiralne affonnyal le üle, Tizeneggyedik Meftertől ezt kérde, Meg tartani az marhat mint kellene.

Igy lehet ez ugymond, ha Országodban. Meltatlan dolgokat birodalmodban. Nem cselekeddel te tartományodban, Penzed ne költis heabavalóságba.

No mond meg tizenkettődik ennekem, Az igaz mondaft en mint követhetem, Bölcs azt mondgya Felfegedet en kerem, Meg gondollyad ez vilagon melly fimerem.

Tökéletlenlegs hazuglag emberben, De kivaltkeppen az Fejedelmekben. Isten igaz mondaft secret emberben, Hazugfagot gyúól minden nemzetben.

Az tizenharmadot kéri meg mondgya, Fegyelőmnek hogy micsoda az mondgya, Bűnseket fep soval neha neha, Meg büntetni, fenytetnek az modgya.

De az tizenegyedikől azt kerde, Vilagon kegyelmes hogy hogy lehetne, Bölcs azt mondgya kegyelmes így lehetne, Ha az Király meg gondolna fűveben.

Vilagra melly nehezen fűlettetünk, Betegfegre nyavalyaval fel nőttünk, Istennek kegyelmes voltat tekintsük, Egy-mas ellen így nem kegyetlenkedünk.

Am az tizenötödiktől megtuda, Mi fő dolog minden birodalomban, Bölcs azt mondgya nem nezni ajandekra, De Istennek ő fent igazságara.

Szola Király ot az tizenhatodnak, Kérde tölle ereyet jamborfagnak, Bölcs felele es sōla az Királynak, Meg kel gondolni azt minden jambornak.

Csak az Isten az ki mindentitkotlat, Setet Tömlötzet veseket altal lat, Mindenőkkel tesen ez minden jokat, Ha ez testd hinak igen jambornak.

Vete tizenhetedik eleiben, Modgya az birodalomnak mi legyen, Magad birnod elősser fűkseg leben, Birodalmodban egy jó modod leben.

Vallyon smi módon az jot az gonosztól. Mint valasíthatom
megh gonoszt az jotól, Kiraly kerdi az tizennyoltzadiktól, Meg
felele Bölcs így fiola azontúl.

Ez Világon ha te az igazságról, Elmelkedel csak az jó jam-
borfágról, Meg gondolod hog az Leikót az testtől, El ákasta-
ni nem lehet bűn-neikül.

Sok rettenetes almoktól aluttomban, Mint ohassam ma-
gam az en agyamban, Tizenkilentzed, adgyad most tudtomra,
Hogy nyughassam eivel az en agyamban.

Tudgyad Kiraly hogy az pokol almoktól, Így menekedhe-
tel undoklatastól, Ha Istenrói gondolkodol es jókrol, Otalma-
zod magad nappal hitfágtul.

Ime Kiraly hűsádkat megh kérde, Meltatlanfágot ne ten-
ne elteben, Meg mondana az mikeppen lehetne, Bölcs ő neki
erre ilyen felele.

Olyat cselekedgyel Kiraly eltedben, Ki te hozzád melto-
legyen mindenben, Ne legy ekielen cselekedetődben, Istent
keryed legellyen tegec erre.

Nagyon örül Kiraly minden nepevel, Az bölcsekkel lakik
jó Venerőkkel, Had tóltfenek bar csak amaz Serleggel, Hege-
dők had laknanak jó kedvel. Mi nem meg fogyhordotok egy
keveffel.

CONVIVIVM TERTII DIEI.

ESZT akara Protopomus akkora, Minden ember
jóyen be harmad napon, Vigan lakjek Kirallyal uy udvar-
ban, Udvarban lepek Arsenoe aszony.

Szola Kiraly hűsonegyedik Mesternek, Legyen jó kez
döye kérdés feitelnek, Mi nehezeb dolga Fejedelemnek,
Mondgya meg azt az bölcs az Fejedelemnek.

Igen nehez Kiraly magad meg bírnod, Nehez neked ma-
gadon uralkodnod, Eletedben magad meg mértkelned, Le-
hetetlen dolgot nem kelkevannod.

No ezen kerdi hűsönkettődiket, Hogy hogy lehet senki-
re ez föld felet, Ne irigykódheffem mond meg nekem ezt, Az
Kiralynak Mester fiola illyeket.

Ha gondolod hogy minden Kirallyoknak, Isten adgya
birodalmat azoknak, Kazdagfágot ő ad az kazdagoknak, Az
irigység semmit arthat azoknak.

OT

Ot meg kérde az husonharmadikat, Ki utalhattya meg ő ellenfelet, Bölcs azt mondgya, ki nem valogat semelt, Mindenekkel tesien kegyelmességet.

Nam meg kérde az husonnegyediket, Dicsirete el ne vessen hogy lehet Bölcs azt mondgya, hogy ha nagyot es kicsint, Egy arant tisteled kazdagot s. segent.

Ot az husonötödiket meg kérde, Kit kel neki kivaltkeppen tistelni. Irigyidet tisteld Bölcs azt feleli, Ezzel ötet jamborlagra kel vinni.

Rendel husonhatodikot meg kérde, Kinek kel földén inkább kedveskedni, Bölcs azt mondgya Szüleinket kel tistelni, Mindenekkel inkább kel kedvet lelni.

Ez fok után az husonhetedikot, Kérdi micsoda dragab az sepfegnel, Bölcs azt mondgya az jamborlag mindennel, Dragalatosb es seb minden sepfegnel.

Meghis husonnyoltzadiktól meg kérde, Hogy ha hirt nevet ő el vektene, Mint kellene visontag meg lelnie, Az Kiralynak Mester ighen felele.

Minden emberekhez legy nagy kegyelmes, Az bölcs mondgya Istennekhoz figyelmes, Az istenhez könyörgesféddelel sics, Mert isten gyogyittya az ki szerelmes.

Az husonkilenzedikotól meg kérde, Szomorufag nélkül mikent elhetne, Bölcs azt mondgya senkit meg ne lertene, De mindennel eleteben jól tenne.

Gyorsan az harminztadiktól meg kérde, Micsoda fő első az dúcsófegeben, Bölcs azt mondgya istent főből felnie, Mindenben bent akarattya tennie.

Nagy dicsireiben az Bölcsök valanak, Több kérdésék mas napra valadanak, Az Kirallyal akkor vigan lakanak, Szallasokra vegre mind el ostanak. Mondgyad Uram, ezek ne bajogyanak.

CONVIVIVM QUARTI DIEI.

IDÓ akkor jo lakasnak al vala, Negyed napra gyúlenek mind udvarban, Kiraly harminztzeggyediket solita, Kére mondgya mi legyen Prudentia.

De az Prudentia az az, esefeseg, Nem egyeb hanem az lelki ekesség, Kivel ez Vilagon im az emberseg, lot gonostol meg valasthat, olly bentseg.

Ezen kérde az harminztkettödiket, Mint otalmazhassa

meg egyfelseget, Bölcs mutatá Kiralynak az esefelseget, Mellyel
ilyen keretne embereket.

Ime harmintharmadiktól meg tuda, Szüleinek mivel
halat adhatna, Bölcs azt mondgya hogy ha semmi dologban,
Szüleit nem viti somorusagban.

Ezen kérdi harminthegyedik Meistert, Örömeit vésteg
hálgoz hogy lehet, Az Bölcs sola, Kiraly ha gondold meg
imezt, Halgatasbol sokszor nagy hasnod lehet.

Tudakozik az harminthódiktól, Mint ohajva magát tör-
vénytöréstől, Bölcs azt mondgya ha meg gondold súvóól,
ilyen esefelekefik az törvényekből.

De az harminthatódiktól meg tuda, Rokansagnak hog
micsoda az hatna, Bölcs azt mondgya mi somorusaginkba,
Azok lehenk tarsaink banatinkba.

Or az harminthetediktól meg kérde, Felelem nélkül mi-
keppen lehetne, Bölcs felele ha lelked ismerete, Semmiben
nem tibolyogna testedben.

Meg kérde az harminthnyolczdik Bölcestől, Mint elhetne
mindenkoron okosul, Bölcs azt mondgya ha gondolkodol
arról, Embernek elete nincs mindenkor jól.

Immar harminthkilentzediket kérde, Vallyon smind le-
het hogy soha restsegben, Se Vilagha nagy gyönyörű cietben,
Ne esnyek az restsegnek vetkeben.

Nagy könnyen ezt Kiraly el kerülheted. Te tisztet ha
koroskent meg nezed, Mert Orságot adot kezdedben neked,
Vifely gondot arra snem lesi restseged.

Igen tetzik Kiralynak az felelet, Az utan kérdi az negye-
nediket, Mint ismerheifén meg esalard súvket, Kik alnokok
hizelkedő nepeket.

Nagy forgalmatoson tartfad esedben. Ha mind kőőőnet-
ben es mind tanaceban, Egy sabadsag lehen te barátidban,
Tudgyad ninesen alnaklag az olyanban,

Oly igen örül Kiraly ő nduaraban, Vigan tartya vendegit jo
boraval, lo volna most meg kenalanad azzal, Lantost Hege-
dőt az bornak javaval, Hat laknanak ne gondolnal bar azzal.

Convivium quinti Diei.

Sőt ez utan feyenkent öröd napra, Feljővenek minnyayan
Suy lidvarban, Rend kerent az Bölcsiek clebbi modra, Le ü-
lenek vigan lakoznak vala.

Tón illy kérdest az negyven-eggyedikől, Micsoda legh
nagyob restseg embertől, Bölcs azt mondgya valaki gyerme-
ketől, Vétőt kimil, nincs nagyob restseg ennél.

Rendel az negyvenkettődiket kérde, Hazajanak mint fol-
galni kellene, Bölcs felele, az ki nem kemenlőtte, Hazajart
eletet el vettőtte.

Immar az negyvenharmadiktól megtuda, Önnön ma-
gat mennyire kélőabnia, Felesegnek úkevanfagara, Az
bölcs erre Kiralynak igen föla.

Im jól latyuk Añőonnepek melly gyarlok, Minden gonof-
sagra őkis melly hailok, Igen sokat kél nekiők szenvednünk,
Mert nalloknelkül mi el nem elhetünk.

Eft kérdi az negyvennegyedik Bölcsőtől, Mikent ne csa-
laffek meg emberektől, Az Bölcs mondgya, Kiraly az cselcsa-
poktól, Meg od magad ket őayu emberektől.

Sőt az negyvenötödiktől meg kérde, Mikeppen haragos
ő ne lehetne, Az Bölcs mondgya lstenre kél neznie, Ki oknel-
kül nem haragfik emberre.

Vete negyvenhatodik eleiben, Io tanacsu hogy miken-
pen lehetne, Bölcs azt mondgya az imigyen lehetne, Iot es
gonofst ha meg tudna mernie.

Csak az negyvenhetedikől meg kérdi, Vilag ferent mint
kellyen bölcselkedni, Bölcs így föla annak imigy kél lenni, Az
jo okofagot illik követni.

Hagya, negyvennyoltzadik hogy meg mondgya, Kazdag-
sagnak hogymi volna jutalma, Bölcs azt mondgya lsten annak
hazaba, lövevennek ki leßen jo gazdaya.

Rendel negyvenkilentzediktől kérde, Vallyons melly haz
romlana el későbbre, Bölcs így föla az mely hazat ingyeniben,
Nem csináltak az allana későbbre.

Iova hagy, aötvenedikől kérde, Bölcsfelegnek mi volna
ő gyümölsie, Bölcs azt mondgya Lelcknek csendesiege, Lel-
ki öröm bölcsfelegnek gyümölsie.

Szola Kiraly vendeginek vigfaggal, Minden ember lakyek
vigan jo borral, Ne keröld el az Hegedűst most azzal, Had őffe
el az róldat az torkarol, Am az Lantost tolyya ki bar az hazbol.

CONVIVIVM SEXTI DIEI.

TÓNhatod nap Kiraly nagy lakodalmot, Be hivata az Ar-
fenoe ahhont, Le ültete az hetvenket tolmacsot, Es ezek
kel Urakat s Urnakat.

It az

It az ötveneggyediket szólta, Attól kérde es bizennyal meg tuda, Kevelységtől magat hogy meg ohallá, Az Kiralynak az Bölcs akkor így szóla:

Az melly ember gyakran meg emleközik, Hogy porr shamu ki arról gondolkodik, Kivel ember hogy listentől gyűlöltetik, Kevelységtől az meg menckedhetik.

De az ötvenkettődiktől meg kérde, Kitől kellene tanacsot kerdeni, Bölcs felele Uram jó meggondolni, Mert nem minden ember jó tanacs adni.

Illik Uram jarnod annak tanacsban, Az ki sokat forgodot jó dolgokban, Nincs haszon mindenkor iffiu tanacsban, Magok hasznat kik csak vesik dolgokban.

Vete ötvenharmadik eleiben, Az Kiralynak mi legyen nagyob súkfége, Bölcs azt mondgya solgainak szerelme, Alatta valoknak hozzá jó kedve.

Az ötven negyedikől Kiraly meg kérdi, Procastornak hogy mi volna ő tibi, Bölcs azt mondgya igazat el hitetni, Az hamisat igazan ki mutatni.

Nam az ötvenötödiker solitvan, Az melly Országban sok fele nép vagyon, Kérde hogy kel rendeket nagy igazan, Kedvet lelni f-meg tartani jó módon.

Tudgyad Kiraly mindenfele nemzetnek, Így solgaltasd igazsagat mindennek, Ha nem nezed te semellyet senkinek, De folyassat im az igaz törvennek.

Ez után ötvenhatodikól kérde, Micsodan bankodni inkább kellene, Bölcs felele felebaratunknak esete, Szomorúság ő gonosf szerencseje.

Sőt az ötvenhetedikől meg kérde, Mint kellene hamar segyent vallani, Bölcs azt mondgya kevelységben kel csní, Mert így könnyeb nagy kudartzot vallani.

Parancsola az ötvennyoltzadiknak, Hogy megmondgya kire kel az Kiralynak, Fejet bizni, Varat bizni avagy az Urnak, Meg felele az Bölcs arra Kiralynak.

Illik Kiraly biznod magad ollyakra, Ki tegedet semmi bossúsagaba, El nem arul sem penig haragyaban, Az súkfegkor nem nez csak jutalomra.

Rendel kérde ötvenkilentzediktől, Hogy maradhat az Ország bekefeggel, Bölcs azt mondgya gondal nagy vigyazással, Tisztartok ne ellyenek bertelenfeggel.

Igy kérdezi hatvanedik Mestert is, Mint lehetessen kedves es tiszteletes, Azt feleli, Kiraly legy te jólagos, Az latorfag listen előt utalatos,

Tovab

Tovab kerdi az hatvanegyediket, Mint tarthasson had-
ban jo esendez süvet, Bölcs telele tartj jambor vitezeket, Ki-
kre bizhassd fejedet es nepedet.

Vegeztek it hatodik lakodalmot, Mind fejenkent nesnek
söp lakodalmot, Az Kiraly vigan kössöni jo borat, Nem felciti
Hegedűset Lantofat, Mert vigabban ranthattya az notajat.

CONVIVIUM SEPTIMI vel ultimi Diei.

SOk jo lakas utan hogyjuttak vala, Heted napra ki az vegső
nap vala, Tizennegy Doctör hatramarat vala, Sentenciát
kik nem mondottak vala.

Azt hagyja arkor Kiraly ő Saffarinak, Hetser jobban főz-
zenek, forgodgyanak, Mert ez volna vege ny udvaranak, Izene
Kiraly Kiralyne affionnak.

Igen hamar ruhajaban öltözek, Arsenoe affiony akkor
be lepe, Kiralyis sör ruhajaban öltözek, Mint az nap homa-
lyban ugyan tündöklek.

Csodalatos lön Kiralynak ő dolga, Mondhatatlan neki
nagy jamborfaga, Az hatvankettődik Bölcsötől meg tuda, Mint
lehetne igaz okoskodasa.

Te fölszeged magaba meg gondollya, Az mit hallas maga-
ban jól meg hannya, Aftis meg lass az ki teneked mondgya,
Igy tanuls igazan okoskodnia.

Ottan vola hatvanharmadik Bölcsnek, Okat kerdi miért
hogy fok embereknek, Jamborfaghoz im nincsen szeren-
cséjök, Szola az Bölcs ot az Feyedelemnek.

Csodalatos az ember az termesket, Resegsegre fősvensé-
gre kesitet, Buvasagra adot nagyob menetelt, Ezek telnek la-
torra fok embereket.

Ot az hatvanegyediket meg kerde, Kiralynak mit kel kö-
vetni elteben, Mutatta Bölcs az igaz törvényökre, Es azoknak
igaz követelere.

Meg kerdeze hatvanötödik Mestert, Ki érdemlene feje-
delemseget, Bölcs azt mondgya az ki igazat szeret, Törvény se-
vent alnokokat meg büntet.

Meghis kerdi az hatvanhatodikat, Ki érdemlene az Ca-
pitanisagot, Bölcs azt mondgya az ki az ember halalt, Bűnnek
fartya es szeret igallagot.

Parancsola az hatvanhetediknek, Hogy meg mondgya im az Fejedelemnek, Kit kel tartani csudalatos embernek, Meg felele Bölcs az Fejedelemnek.

Olly embert kel csodalnia mindennek, Az kit latunk hatalmasnak kazdagnak, De nem ismerjük ezt lenni kevelynek, Ez mondatik meltan csuda embernek.

Szola ottan az hatvannyoltzadiknak, Erre kérdi mondgya meg az Kiralynak, Miben kel lenni foglalatosnak, Meg felele ezt monda az Kiralynak.

Ved elő Kiraly hon vesteg ültődben, Az lsten könyvet keresed meg ebben, Mint alattad valo nep orsagodban, Hogy igazan ellyen minden dolgaban.

Iuta Kiraly hatvankilentzedikre, Attól forgalmazatos meg kérdere, Mit mivellyen az ember dolga közé, Önnem magat el ne unnya restfegben.

Tudgyon ember gondolkodni magarol, Eletenék igen gyarol voltarol, Emléközök az elmult nagy dolgokrol, Es eletet jobbitta meg azokbol.

Az hetvenediktol Kiraly megtuda, Mi módon kel nekü vigan laknia, Es lakodalomban nem bankodnia, Az Kiralynak Bölcs ily kezdé folnia.

Az kik Historiakrol tudnak folni, Nagy dolgokrol meg tudnak emlékezni, Annak savat otis meg kel halgatni, Neha Lantnak s Hegedőnek zöngeni.

Hetveneggyediket Kiraly meg kérde, Fejedelmet Kiraly nemzetből, Vagy peniglen segeny nemből kellene, Az Orsag otalmara sentelnie.

Azt felele termeset meg mutatty, Ebben ember magat az mihez tartja, Szegeny nemből tamat Kiraly jol tudgya, Az kösségnek sokszor lehen farkasa.

Im az hetvenkettődiktől megtuda, Mi volna legh dragab es job orsagban, Bölcs im az jo bekelegre mutata, Ki nagy ritka madar Magyar orsagban.

Nagy dicsireiben az Bölcsök valanak, Hogy hertelen sepen felelni tudnak, Az nagy lsten vetik fundamentomnak, Egy jo kedve hogy juta az Kiralynak.

Szep aranyos Poharat meg töltete, Az első Mesterre sepen kössőne, Igyek abból mindenik rendről rendre, Kössőnek im ez lőn az igeje.

Mondhatatlan hasznos jelen voltatok, Lőn minékünk, tiszteletes Mesterek, Kiertőnektek haladok lebűnk, Valamigh ez Vilagban mi elhetünk.

Az

Az Pohart kit most en kezembem tartok, Egeszegeert az Eleazarnak, Köszönem en ezt mostan túreatok, Ezzel főre egyet egyet igényatok.

Hetvenket inas aprod solgat tinektek, Mind azokat ez nap adom tünctők, Harom harom Ghira ezüst tünctek, Vegyetek jo neven noha tetfik kevesnek.

Harom harom ingel ajandekoz, Kiraly az Bölcsőket ugy ker vala, Hogy gyakorta jönnek ő hozzája, Barátságat nagy szeptökkel ajánlja.

Ideje hogy eltelek udvaranak, Az Mesterek haza menni akarnak, Szep ajandekot az Eleazarnak, Kiraly küldé tőllek im az nagy Papnak.

Tíz ezüst labu szept Setzel fekeket, Ez mellet harmintz Ghira ezüstőket, Egy vegh barfont tíz selyem szept ingeket, Szep koronát, biborbol szept ruhakat.

Dragalatos arany ezüst csefeket, ajandekon küldé Kiraly ezeket, ezek mellet az Papnak egy levelet, leveleben ír az Papnak illyeket:

Köszönyük teneked barátságodat, Eleazar ezen kerünk tegeedet, ne tilts túlunk illy jeles bölcsőket, ha mikoron megh latnak minket.

Őket Kiraly szepten el kísértete, hazajokban tífetfességgel meg küldé, az Kiralynak lön jo híre es neve, vilagh ferte meg marada jo hire.

Ptolomęus így cselekedet vala, ez vilagnak ő nagy háfnottótt vala, Az bent könyvet meg fordittatta vala, Nagy költsegebe Kiralynak tölt vala.

Pelda lehet ez az Magyarai Uraknak kik mindenkor csak magoknak vakarnak, Isten tífetfességre nem gondolnak, az mit arra költnek alittyak karnak.

Vallyon miért hogy illy boros markatok, En azt hísem hogy meg szeptenyettetek, de ha az szeptenyfeg bant ti bennetek, Torkotoknak Urak, azt köszönnyetek.

Engem rágalmaزونak nem mondhattok, Mert láttatok hogy en igazat monlok, Mikoron elfogy ti nektek borotok, farkas penitentiát ti tartotok.

Ha el nem hadgyatok erkölcsötőket, Magyar orfagnak mondgyatok jo cyfet, nap kelleire idejen nezzetick helyt, de jay el nem vihetitek az Szőlőt.

Tudgyatoké mi legyen ennek oka, Marhatoknak mincseu szeptorafaga, Ptolomęus Kiraly eztől jo pelda, hogy kellene nem költetek oda.

Mert valamit el viték tik az hidon, Meg kel adnotok bi-
gonnyal az vamon, Nincsen reſe liſtennek olly marhaban, El
kel annak kelnie, csak hijaban.

Azert Magyarok kerlek en titeket, Efmerjetez meg az ti
vetketeket, Köveſeteket meg az ti liſtentez, Meg bocsattya
hidgyetek bűnőteket.

Ez eneket rende le be verſekbe, Kinek neve irva vagy on
verſőben, Maſfel ezer felett irnak hetvenben, Meg talalta
Ariſteas könyveben.

Szerze el ben ſovan Szilagy orſágban, Kufal-kőben az
egy havas oldalban, Egy Czellaban, az az, egy fűſtős hazban,
El vegezte el fen egy ſom pokorban.

F I N I S.

*(István Horvay János - költő
a II. a. part kerékhöz)*

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

